

osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31), 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178, s. 1), 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37) — Przetwarzanie danych znajdujących się w Internecie — Wprowadzenie przez operatorów sieci systemu filtrowania połączeń elektronicznych, in abstracto i przewencyjnie, w celu zidentyfikowania konsumentów mogących wykorzystywać pliki naruszające prawa autorskie lub prawa pokrewne — Stosowanie z urzędu przez sąd krajowy zasady proporcjonalności — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do swobody wypowiedzi

Sentencja

Dyrektywy:

- 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym);
- 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym;
- 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności;
- 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, oraz
- 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej),

pozostające w związku i interpretowane w świetle wymogów wynikających z ochrony mających zastosowanie praw podstawowych, należy rozumieć w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie skierowanemu do dostawcy dostępu do Internetu nakazowi wdrożenia systemu filtrowania:

- wszystkich połączeń elektronicznych przekazywanych za pośrednictwem jego usług, w szczególności przy zastosowaniu programów „peer-to-peer”;
- mającego zastosowanie bez rozróżnienia w stosunku do wszystkich jego klientów;
- w celach zapobiegawczych;
- na wyłączny koszt dostawcy i
- bez ograniczeń w czasie,

zdolnego do zidentyfikowania w sieci tego dostawcy przypadków przekazywania plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, kinematograficzne lub audiowizualne, co do których strona powodowa rości sobie prawa własności intelektualnej, celem zablokowania transferu plików, których wymiana narusza prawo autorskie.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen przeciwko Zaza Retail BV

(Sprawa C-112/10) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Wszczęcie ubocznego postępowania upadłościowego — Wymagania przewidziane we właściwym prawie krajowym uniemożliwiające wszczęcie głównego postępowania upadłościowego — Wierzyciel uprawniony do złożenia wniosku o wszczęcie ubocznego postępowania upadłościowego)

(2012/C 25/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Strona pozwana: Zaza Retail BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 3 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Międzynarodowa właściwość do wszczęcia postępowania upadłościowego — Jurysdykcja nie sądu państwa członkowskiego, w którym dłużnik posiada główny ośrodek podstawowej działalności, lecz sądu państwa członkowskiego jednego z jego oddziałów — Pojęcie „wymagania przewidziane” i „wierzyciel”

Sentencja

- 1) Wyrażenie „wymagania przewidziane” znajdujące się w art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego i odsyłające do wymagań uniemożliwiających zgodnie z prawem państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, wszczęcie głównego postępowania upadłościowego w tym państwie, powinno być interpretowane w ten sposób, że nie obejmuje ono wymagań wyłączających niektóre określone osoby z kręgu osób uprawnionych do wystąpienia o wszczęcie takiego postępowania.

2) Termin „wierzyciel” znajdujący się w art. 3 ust. 4 lit. b) rzeczonego rozporządzenia, używany do określenia kręgu osób uprawnionych do wystąpienia o wszczęcie niezależnego postępowania ubocznego, powinien być interpretowany w ten sposób, że nie obejmuje on organu państwa członkowskiego, który zgodnie z jego prawem krajowym ma za zadanie działać w interesie ogólnym, lecz który nie działa ani jako wierzyciel, ani w imieniu i na rachunek wierzycieli.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA przeciwko Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Sprawa C-126/10) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Uzasadnione cele gospodarcze — Restrukturyzacja lub racjonalizacja działalności spółek uczestniczących w operacji — Pojęcia)

(2012/C 25/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Strona pozwana: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

w obecności: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1) — Operacje mające na celu dokonanie nadużyć podatkowych lub unikanie opodatkowania — Pojęcia „uzasadnionych celów gospodarczych” oraz „restrukturyzacji lub racjonalizacji działalności spółek uczestniczących w operacji”

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i

wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do operacji połączenia dwóch spółek należących do tej samej grupy okoliczność, iż w chwili połączenia przejmowana spółka nie prowadzi żadnej działalności, nie ma żadnych udziałów finansowych i przynosi spółce przejmującej jedynie straty w znacznej wysokości i spowodowane nieznanymi przyczynami, może uzasadniać domniemanie, że operacja nie została dokonana w „uzasadnionych celach gospodarczych” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeżeli przynosi ona korzyści w zakresie kosztów strukturalnych grupy. Do sądu krajowego należy ustalenie, z uwzględnieniem całokształtu okoliczności rozpatrywanego sporu, czy w sporze tym występują czynniki uzasadniające domniemanie nadużyć podatkowych lub unikania opodatkowania w rozumieniu omawianego przepisu.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm — Niemcy) — KHS AG przeciwko Winfriedowi Schultemu

(Sprawa C-214/10) (¹)

(Organizacja czasu pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego — Wygaśnięcie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego z powodu choroby po upływie terminu przewidzianego przez uregulowanie krajowe)

(2012/C 25/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Hamm

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KHS AG

Strona pozwana: Winfried Schulte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Hamm — Wykładnia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Prawo do ekwiwalentu za coroczny płatny urlop wypoczynkowy niewykorzystany przez pracownika, który nie mógł wykorzystać prawa do tego urlopu w okresie rozliczeniowym ze względu na zwolnienie chorobowe i którego niezdolność do pracy trwała przez kilka lat aż do ustania stosunku pracy — Układ zbiorowy, na podstawie którego wypłata ekwiwalentu za niewykorzystany, coroczny płatny urlop wypoczynkowy jest możliwa dopiero z chwilą ustania stosunku pracy i który przewiduje wygaśnięcie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego z powodu choroby z upływem 15 miesięcy po zakończeniu okresu rozliczeniowego